
Playback
Fine Art
Overwrite
Alkossunk
KÖZÖSSÉGBEN

Playback
Fine Art
Overwrite

Alkossunk KÖZÖSSÉGBEN

Ajánlások

Milyen csodálatos projekt, a könyv pedig gyönyörű és élettel teli!

Jonathan Fox
A playback-színház társalapítója és a Centre for Playback Theatre tiszteletbeli igazgatója

Zenészként és szervezőként mindig szívügyem volt eltörölni a művészet akademista megközelítését. Ez a könyv nagyszerűen bemutatja, hogy festeni, dalt írni mindenki tud. Az mindegy, hogy egyedül vagy közösségben dolgozunk, a művészet eltörli a belső aggályainkat és felszabadítja a szellemet. Szóljon az egy embernek, egy csoportnak vagy az egész világnak, az alkotás öröme mindenkié és a könyvben leírt módszerek nagyszerűen segítenek, hogy ez a közös élmény a lehető legszebb legyen.

Palágyi Máté
Bohemian Betyars hegedűse és énekese. Fiatalok a Magyar Zenéért Egyesület elnöke

Az írás alkotás, emlékezés, ima, szemlélődés, önismeret, terápia, világ-barkácsolás, s persze öröm. Teljes szívvel drukkolok mindenkinek, aki belevág ebbe a kalandba, hogy megtalálhassa, amit keres, vagy még annál többet is...

Lackfi János
József Attila-díjas költő, író, műfordító, tanár, a „Hogyan írjunk verset?" könyv szerzője

A projektet kreatívnak, inspiratívnak, építőnek, hasznosnak találom, ezért támogatom, és ajánlom olvasásra ezt az e-bookot.

Bakó Tihamér
pszichológus, pszichoterapeuta, a Magyar Playback-Színházi Iskola tanára, pszichológiai és pszichografikai könyvek szerzője

Verseltem, visszajátszottam magam is az összegzés szakaszában. Mindeközben változott a megértésem a műfajról, születtek felismeréseim és élményeim. Hasznos és jó, jól használható módszer a „visszajátszás". Segíti az odafigyelést, fókuszálást magamra és másokra. Megadja a választás szabadságát a hogyanokhoz, azaz nem megmond, hanem lehetőségeket nyit az egymásra figyelők, az alkotni vágyók, a közösségben gazdagodni vágyók számára.

Halmai Zsuzsa
közösség- és vidékfejlesztő , a Közösségfejlesztők Egyesülete választmányának tagja

A társadalmi szolidaritást növelni, az inklúziót erősíteni, a figyelmet az egyenlőtlenségekre felhívni puszta verbalitással szinte lehetetlen. Szükségünk van olyan csatornákra és közös nyelvekre, amelyek segítségével a különböző társadalmi státuszú emberek között valódi találkozások jönnek létre, és megszülethet egymás megértése és elismerése. A kiadvány egyéni és csoportos visszajátszás-gyakorlatai kreatívan alkalmazhatók a szociális munka és közösségi munka terepein.

Balla Edit
szociális és közösségfejlesztő szakember

A „Visszajátszás-Újraírás" című projekt különböző diszciplínákat megmozgató, együttműködésre sarkalló és közös gondolkodásra, alkotásra késztető, több éves, határainkon is átnyúló program különleges eredményeinek megismerése válik lehetővé most, ennek az e-booknak köszönhetően. A szabad felfogású egyéni teljesítmények sokasága teljesedik ki ebben a közös munkában, melyben a sokirányú problémák feltárása, a megismerés metódusa kitűnő alkalmat kínál a közös gondolkodásra, a közös alkotásban való kiteljesedésre a különböző művészeti ágak képviselői számára, együttműködésben pedagógiai eszközök alkalmazóival, a szociális gondoskodás terén munkálkodókkal – a társművészetek aktív jelenlétével. Jó szívvel ajánlom mindazok figyelmébe az „Alkossunk közösségben" című e-bookot, akik az élménypedagógiát, a művészet szabad áramlásának lehetőségét, a kreativitás fejlesztésének többrétegű hasznosságát fontosnak tartják. A programban megismerhető gyakorlati minták azok számára is érdekesek lehetnek, akik csak most ismerkednek az interdiszciplináris alkotói együttműködés izgalmasan ragyogó, inspiratív világával és közösségteremtő erejével.

Szurcsik József
képzőművész, Munkácsy-díjas, Érdemes Művész, egyetemi docens

VISSZAJÁTSZÁS - ÚJRAÍRÁS

Ennek a kiadványnak az a célja, hogy felkeltse az érdeklődésedet. Hogy kedvet hozzon ahhoz, hogy a közösségfejlesztő munka során művészeti eszközöket használj. Hogy felvillantsuk, megsejtessük, mi hogyan használtuk és milyen eredménnyel az általunk alkalmazott művészeteket. Megtanítani nem célunk - de adunk egy-két kipróbálható gyakorlatot, melyek bevihetők az általad ismert közösségbe - akár a szakmai, munkatársi körödbe, akár azokba a csoportokba, melyeknek létét, működését, fejlődését a szíveden viseled.

Miért használjuk a művészeteket a közösségfejlesztésben?

A közösségfejlesztés két alapelvéből indultunk ki. Ezek: a közösség és a részvétel alapelve. Ezek alapján egyrészt: „A közösségfejlesztés célja a helyi közösséghez és a társadalomhoz tartozás elősegítése." Másrészt: „A végső cél, hogy mindenki tartozzon valahová és valakikhez, közösségi és társadalmi beágyazottságban éljen, legyen esélye-lehetősége saját életfeltételeinek javítására és képes legyen a pozitív változásokra irányuló közös cselekvésben való részvételre."

Vercseg Ilona KÖZÖSSÉG ÉS RÉSZVÉTEL A közösségfejlesztés és a közösségi munka gyakorlatának elmélete

Tehát céljaink a közösséghez tartozás és a részvétel erősítése volt. Az általunk választott művészetek részben az alkotóművészetek, részben pedig az előadóművészetek körébe tartoznak. Alkalmazásuk elválik az akadémikus művészeti sztenderdektől és visszavezeti a közösséghez tartozókat ahhoz, hogy alkotással és önkifejezéssel részt vegyenek, alakítsák, formálják a közösséget. Mozgással, hangadással, képi és verbális eszközökkel hassanak.

Akár az éneklést, mozgást, akár a rajzolást, festést, (vers)írást vesszük, többnyire az a tapasztalatunk, hogy a hagyományos iskolarendszer elég korán gátlásokat beépítve bátortalanítja el, vette és veszi el a kedvét kisgyermekkorban emberek generációinak attól, hogy természetes módon és önbizalommal telve használják az önkifejezés ezen formáit. Amíg a rendszeren nem tudunk változtatni, addig tudunk tenni azért, hogy ezt a folyamatot megfordítva visszaadjuk a közösségek tagjainak a teljesebb önkifejezésre való jogot, lehetőséget, reményt, erőt és (ön)bizalmat.

A teljes ember a magára és a környezetére is hatni képes ember: alkot, létrehoz dolgokat, kifejezi, megérteti magát és megért másokat. A közösségben élők egymással hosszútávú érdek- és értékszövetségben, közös célok mentén működnek együtt és gazdag szövetű interakció és kommunikáció köti őket össze. Az általunk alkalmazott művészetek gazdagabbá teszik a hétköznapokban a kommunikációt és felerősítik a személyes hozzájárulás lehetőségét, felszabadítják a közösség résztvevőit, bátorítják a részvételt és erősítik az összetartozás érzését. A kapcsolódásban és önmagunkra tekintésben új minőség jön létre azáltal, hogy a közösség alkotóközösséggé tud válni. Remek és gyarkan élvezetes alternatívákat kínál e megközelítés gondolkodásfókuszú és verbalitás által dominált világunkban.

Milyen művészeti formákat használtunk?

Az általunk alkalmazott művészetek:
a playback-színház – mely egy közösségi improvizációs színház, a képzőművészet,
a kreatív írás és a költészet,
valamint ezek határterületei.

Ahogy mi gondolkodunk a playback-színházról

Mi az? A playback-színház az egyik legfontosabb kortárs közösségi improvizációs színházi forma, mely a világ több mint 75 országában van már jelen. Egy adott közösségben spontán felmerülő személyes történetek visszajátszására épül. Alapértékei a tisztelet, az inkluzivitás, az együttműködés és a spontaneitás. A playback-színház „alap" működési formája a társulatok által megszervezett playback-színházi előadás.

Ezen túlmenően alkalmazott formában megjelenik oktatási, terápiás, társadalmi és művészeti kontextusokban. Közösségekben, iskolákban, vállalatoknál, non-profit szervezetekben, lakóközösségekben, lakóotthonokban, börtönökben, kórházakban, hospice-otthonokban. Konferenciákon, születésnapokon, esküvőkön. Tréningben, szupervízión, coachingban. Gyerekek, kamaszok, felnőttek és idősek közösségeiben. Ünneplésre, trauma-feldolgozásra, közösségépítésre, készségfejlesztésre, témák, ügyek feldolgozására egyaránt alkalmazható.
A playback-színházban minden esetben a játékmester az a vezető, aki a részvevőkkel tartja a kapcsolatot és a jelentkező mesélővel interjút készít. A többi résztvevő őt, őket nézi, hallgatja. Van, aki nézőként és vannak, akik a színész szerepében. A színpadnak, játéktérnek kialakított tér egyik felén a zenész vagy zenészek ülnek. Általában a tér másik felén áll a játékmester, aki két üres szék mellett vár. Az egyik a „mesélőnek" van fenntartva, aki a közönség közül jön ki, hogy elmondjon egy személyes történetet. A másikra ő ül, helyet foglalva a mesélő mellett, hogy segítsen neki kibontani a történetét. Ezután a játékosok egy ritualizált folyamat keretében, mozdulat, hangok, színes anyagok, zene és beszéd segítségével eljátsszák az elmesélt élményt, tiszteletben tartva a mesélőt és minden elmesélt történetet. Majd jön egy másik történet, egy másik mesélőtől. Ily módon a közönségben lévő emberek, a résztvevők saját történeteik színházának lesznek tanúi. Bár az előadások, közösségi események egy-egy érdeklődésre számot tartó témára összpontosítanak, a játékosok nem követnek semmilyen szövegkönyvet, hanem drámai készségeiket és emberségüket mutatják meg a színpadon, hogy megtestesítsék a mesélők érzéseit, gondolatait és élményeit.

Projektünkben a színpadi visszajátszás kiegészült vers- és vizuális alkotás-beli visszatükrözéssel is. Így a verselők és a képi alkotók úgy helyezkedtek el a színpadhoz képest (pl. a zenészek mellett), hogy az alkotás résztvevői lehessenek együtt a többiekkel, s munkájuk a színészek játékát övezve felolvasásra, illetve felmutatásra került. Volt, hogy rögtönzött kiállítással zártuk az előadást.

Hogyan használtuk közösségekben?

Hangsúlyos volt számunkra, hogy felkészülten forduljunk az adott közösséghez, csoporthoz, arra is figyelemmel, érzékenységgel, hogy éppen akkor milyen helyzetben vagy hagulatban vannak. Előzetes tudásunk volt arról, hogy kikkel találkozunk és arról

is, hogy közösségi színházi élményt, playback-színházi formákat, elemeket tanítunk, esetleg előadást fogunk-e létre hozni együtt. Már a bemelegítést is az adott csoporthoz és alkalomhoz igazítottuk. Világos szándékunk az volt, hogy szolgálatot tegyünk, azaz meghallgassuk az emberek személyes élményeit és kapcsolódást teremtsünk ezeken keresztül. Mindehhez a színházat, annak eszközeit használtuk. Ezt a jelenlévők összeadott teljes figyelme támogatta és a spontán játék sűrítése vezette. A visszajátszáskor az élmény érzelem központú tükrözésének felmutatására és megtartására törekedtünk. Nem a művészi kifejezési mód vagy a helyzet megoldása volt elsődleges számunkra, csak jelen lenni, meghallgatni, tükrözni akartunk, majd pedig teret adni a következő felmerülő történetnek.

Munkánk állandó építőelemei voltak: a bemelegítés, a ráhangolódás, a témához való különböző érintettségek, viszonyulások feltérképezése egész csoportban, a személyes kapcsolódások, történetek kibontása kiscsoportokban, különböző művészeti formák használatával. A közös spontán mesélés és visszajátszás, tükrözés ezen művészeti formákban, a záró visszajelzések, gondolatok, és rátekintés mindarra, amit átéltünk együtt.

Minden szakasznak és rituálé elemnek szerepe van és minden esteben az itt és mosthoz igazítottuk, több variációt tudtunk előzetesen és ott helyben is kigondolni, megvalósítani a résztvevőkkel közösen.

NÉHÁNY GYAKORLAT

Egymáshoz kapcsolódás / csoportos gyakorlat

Bemelegítések hálás pillanata például, mikor körben állva olyan közel lépünk egymáshoz, hogy a melletem lévők karjához, vállához ér a saját karom, vállam, úgy érintkezünk, hogy egyben tartjuk is egymást. Ennek lüktetését, tartását, együtt lélegzését megtapasztalhatjuk.

Személyes történet mesélése / egyéni gyakorlat

A playback-színház szerint értett történetmesélésre általában szükséges ráhangolódni. Egyrészt, mert nem gyakori, hogy így szólunk egymáshoz, hogy magunkról mesélünk, másrészt, hogy elengedjük az iskolában és a társadalomban megtanult elvárásainkat és minősítéseinket: jó történet-

nek kell lenni, érdekesnek, okosan kell elmondani, érthetően, és zavarba ejtő, hogy rám figyelnek mind, nem jut eszembe semmi…stb. Megtanulni elmondani, akár jelenéktelennek tűnő pillanatot és jelentőségteljeset is, hallgatni magunkra és tiszteletben tartani, hogy pont az jut eszünkbe ott és akkor. És ugyanígy megtanulni hallgatni, nem beleszólni, nem kíváncsiskodni, megmagyarázni, megoldani, hanem egyszerűen meghallgatni és felfogni, amit a másik mond. Jelen lenni ő mellette. Keress magadnak egy tetsző helyet, időzz el ott magadban. És csak figyeld meg melyik történeted, élményed jut most eszedbe. Egy pár perc múltán, írj le néhány kulcsmondatot, szót ebből magadnak. Tedd félre a jegyzeteid. Majd megint csak figyelj, hogy most milyen pillanat, élmény jut eszedbe. Csak figyeld meg.

Személyes történetre asszociációk / kis csoportos gyakorlat

4-5 fős kiscsoportban mindenki sorra kerülve egy-egy élményét elmeséli, a mellette ülő egyik szomszédja lesz a játékmestere, aki segíti, hogy a következő kérdésekre adjon választ: mi volt a fő hangulata, érzése vagy érzései, mikor és hol történt, ki volt még jelen, mi történt (egy mondatba sűrítve)? A többiek hallgatják, majd a történet-mesélés végeztével a mesélő kiválasztja, hogy milyen jellegű szavakkal, milyen minőségben gondolkodva asszociáljanak a társai az elhangzottakra: szín, tájkép, anyag. A játékmester és a többi csoporttag egy-egy szóval, szókapcsolattal a kívánt kategóriából reagál. Ezeket a mesélő meghallgatja, majd ha akar, visszajelez, hogy hatott rá. Mindenképp övé az utolsó szó.

Tükrözés: mozdulat és hang / csoportos gyakorlat

Körben állunk és mindenki be fog majd lépni egyesével a következő módon. Belép a kör közepe felé egy lépéssel egyik társunk, ott egy mozdulattal és hanggal megmutatja hogy van. A többiek ezt nézik, megfigyelik. Mikor befejezte, visszalép a körbe. Ezek után ő fogja nézni a többieket, akik egyszerre belépnek és az ő mozdulatát és hangját visszaadva tükrözik őt együtt. Majd visszalépnek és egy pillanatra ránéznek a mozdulat és hang gazdájára, aki visszajelezhet. És jöhet az előbb belépett játékos melletti szomszéd a körben. Az egész ciklus ismélődik míg mindenki sorra nem került.

Ahogy mi gondolkodunk a képzőművészetről

Mi az?

A képzőművészet a minket embereket körülvevő világ és a bennünk lévő érzések és ezek egyvelegének rögzítésével, leképezésével foglalkozik. Már a prehistoricumban élő emberek felismerték vagy felfedezték az ábrázolás fontosságát (Lascaux, Altamira). Megfigyelték, hogy az ábrázolt képek nemcsak az egyénnek hanem a közösségnek is fontosak (egyes magyarázatok szerint ami vadat le akartak vadászni, azt vagy azokat festették fel a falra). Majd a kereszténység hajnalán, mikor már épületet (templom) is építettek, elkezdték díszíteni a falakat. Megint, ismét vagy ekkor is a közösség volt a fontos. Megtartani, informálni vagy tanítani.

Hogyan használtuk közösségekben?

A képzőművészet beépítése, alkalmazása egy csoportos folyamatba egy komplex gyakorlati rendszer. Egyénileg, kis- és nagycsoportban is végezhető. Célja a kreatív látásmód és gondolkodás, a vizuális alkotás felszabadítása egyéni szinten és ennek eredményét visszahozni közösségi szinten. A rajzolás, festés mint folyamat önmagában és önmagáért is eredmény, önjutalmazó és rekreatív élmény.

A képzőművészet esetünkben festést vagy rajzolást jelent és ezeknek keverékét. Fontos hogy gyorsan száradó anyagokkal dolgozzunk. Ezért használunk papírt (általában A4 méretben de néha A3 vagy A2), akrilt (temperához hasonló festék avval a különbséggel hogy gyorsan szárad, majdnem mindenre lehet vele festeni), tust, ceruzát, tollat.

NÉHÁNY GYAKORLAT

Igen, és ... / csoportos gyakorlat

A játékot valamelyikünk elkezdi azzal, hogy rajzol valamit 1-1,5 percben majd továbbadja a lapot. A

következő szintén rajzol valamit. Viszont neki már fontos figyelembe venni (nem kiradírozni, nem átrajzolni vagy átfesteni), hogy a papíron már van valami. Fontos, hogy vegyük figyelembe azt, hogy az előttünk levő hogy adta át. Amely része a papírnak alul volt, az nálunk is alul legyen. Ez így megy tovább addig, míg a papír körbe nem ér. Ha kicsi a kör akkor lehet ezt 3x, 4x ismételni.

Mi az alja? Mi a teteje? / csoportos gyakorlat

Elkezdi egyikünk a rajzolást. Majd továbbadja, és akinek adta, a neki tetsző, számára jelentéssel bíró módon eldönti, hogy mi a fent és mi a lent. Azt ő saját maga határozza meg, hogyan állítja be a társától kapott képet. Ebből is, a létszámtól függően, tehetünk akár 4 kört is.
A játékoknál is fontos az a valaki, aki tudja a szabályt, figyeli a közösséget a reakciókat és figyeli a papírra mi került vagy mi kerül éppen.
A kompozíció mindig nagyon fontos!

Cím nélkül /önálló gyakorlat

Egy tetszőleges papírra ujjal, ronggyal, bármilyen tárgyal amire korábban festéket tettünk kezdj el nyomot hagyni a felületre. Kezdettől fogva figyelj magadra, és a társaidra. A megfigyelteket, az emlékeidet, bármely ötletedet beépítheted, becsatornázhatod az alkotás létrehozásába. Mindeközben figyelj a kompozícióra.
Érdemes addig folytatnod, amíg úgy érzed, hogy kész van.
Fontos! Minden HIBA eredmény és ezért örülünk neki vagy annak.

VISSZAJELZÉSEK

A szombati napon egy önfejlesztő csoportban tapasztalhattam meg a kreativitásom kiteljesedését. Fontos volt számomra a lehetőségeim szabad megélése, melyhez eszközöket biztosítottál. A eszközök és a környezet segítségével sikerült egy alkotói folyamatot megélnem.
Ezt követően a visszajátszásokba fordítottam az alkotási folyamat megélését, az általam választható eszköz segítségével. Termékenynek és belsőségesnek éltem meg ezt a kreatív állapotot. Ilyen alkotói folyamatban most voltam először, amely hatással volt az alkotásaimra és a megéléseimre is. A hatás maradandó élményt adott, amit a jövőben szeretném tovább fejleszteni. Köszönöm, hogy elindulhattam a támogatásoddal ezen az úton. Szívből köszönöm a lehetőséget, a teret és az eszközöket. Hála!

(Kiricsi Andrea)

Spontán alkotási folyamat részesei lehettünk a délelőtti foglalkozás során. A playback színházi alkotófolyamat adta keretein keresztül próbáltuk ki az alkotás révén történő kapcsolódás lehetőségeit. Először a rendelkezésre álló eszközök, felületek segítségével saját élményekre támaszkodva szabad alkotásokat hoztunk létre. A képzés többi résztvevője megszemlelhette az általunk létrehozott alkotásaikat, ezt követően a bennük felmerült megéléseket osztották meg velünk. A délelőtt hátralévő részében közös playback színházi keretek között a játékmester és a mesélő között kialakult feltáró jellegű beszélgetésekre spontán nagyon gyors, pörgős alkotási folyamat során teremthettünk olyan képeket melyek a mesélő érzésvilágára, megéléseire reflektáltak.

(Kiss Csaba)

Mit tapasztaltál miközben csináltad, festetted, rajzoltad a képet, képeket?
Hárman alkottunk egy csapatot (10 év körüli kislány, huszonéves lány, negyvenes nő) beleengedtem magam a folyamatba, figyeltem a csoporttársaimra, hogy mindhármunknak élvezetes legyen a közös alkotás. Közösen ötleteltünk, mélyítettük, tisztítottuk a témánkat: család-környezet-Föld-Univerzum egysége. Élveztük a megvalósítást, kivitelezést
Mit fedeztél fel magadban?
Flow-élményt, a közös alkotásba való belefeledkezést, megszűnt az idő, nagyokat nevettünk, örültünk egymás ötleteinek, egyedi megoldásainak végül a playback eszközeivel visszajátszottuk a közös alkotásban megélt élményeinket: hanggal kísért, térbeli test-kompozícióval. Felismerésem: milyen törékeny az ember szemszögéből mindaz, amit a valóságunknak élünk meg ,és milyen időtlen, végtelen, örök mindaz, ami körülvesz bennünket (kint és bent, lent és fent)

(Popovics Zsuzsanna)

Belevegedem magam
ebbe a képbe
a függőágyba
a fák áttetsző függönyébe
Léna

Ahogy mi gondolkodunk a kreatív írásról és a költészetről

Mi a kreatív írás, "verselés"? Egyénileg, kis- és nagycsoportban is végezhető gyakorlatok ezek. Célja a kreatív írás felszabadítása egyéni szinten és ennek eredményét visszahozni közösségi szinten. Így megvalósul a közösségben az egyének és kisebb csoportok számára fontos (akár korábban kimondatlan vagy tabu) témák kapcsán a leírhatóság, a kimondhatóság és a megoszthatóság. A kreatív írás mint folyamat önmagában és önmagáért is eredmény, önjutalmazó és rekreatív élmény. Ez már önmagában is elég lenne ahhoz, hogy bevigyük közösségekbe, ugyanakkor a született írások adhatnak mélyebb megértést, kiválthatnak érzelmi hatást és esztétikai élményt is. Rövidebben: a születő szövegek értetnek, éreztetnek és gyönyörködtetnek. Maguk a született alkotások tartalmazhatnak mindent, amit a kreatív írás és a költészet eszközei lehetővé tesznek - és így megjelenhet a sűrítés, a zeneiség, a ritmus.

Hogyan használtuk közösségekben?

A "visszajátszás, újraírás" projekt mint közösségfejlesztő folyamat során a közösség tagjai különböző szerepek között válthattak dinamikusan. Pl. playback-színész, playback-zenész, játékmester, képi alkotó, verselő…

Fontosnak tartjuk, hogy a közösség tagjai önként választhassanak, semelyik önkifejező szerep ne legyen kötelező jellegű. Azt tapasztaltuk, hogy ha ez a szabadság biztosított, akkor előbb-utóbb még a kevésbé komfortos szerepeket is "megkóstolják" a résztvevők.

A leggyakrabban az alábbi három kontextusban használtuk a kreatív írás gyakorlatait. (1) Vers a csoportnak (egyéni gyakorlat): a közösség egy tagja szövegbe foglalja a csoport aktuális folyamatát, azt, amit ő ebből megragadott és ezt felolvassa a csoportnak. Ez elindíthat egy tudatosítást, önmegértést, érzelmi viszonyulásokat, kommunikációt, egyeztetést arról, hogy miben van és hova tart a közösség. (2) Kiscsoportos írás: írásgyakorlatok a kreatív önkifejezés bátorítására. A kiscsoportos írásgyakorlatok során egyszerű, strukturált gyakorlatokkal, játékokkal bátorítjuk a résztvevőket. Hogy merjenek írni, hogy akarják magukat írásban ügyesen kifejezni, hatni a közösségre. (3) Playback-színházi történetírás: a playback-színházi hangulatok és történetek visszaadásakor, a playback-rituálába illesztve, az interjú és a színészi játék ideje alatt a "verselők" vagy "visszaírók" versben, írott szóban örökítik meg és tükrözik azt, amit a mesélő mesélt - majd egy adott ponton felolvassák. Itt a mesélők gyakran elkérik a verset vagy lefotózzák maguknak, hogy elvihessék emlékbe.

Mit ad a közösség tagjainak?

Két részre oszthatjuk az élményt. Egyrészt, hogy mit ad írni, másrészt, hogy mit ad írást kapni. Az írás képes lebontani belső gátakat és felszabadítja az írásos kreativitást. Ad önismereti tapasztalatot: megtapasztalhatóvá teszi belső hangjainkat. Pl. az álmodót, a kritikust, a realistát és a többi belső részünket. Kimondja a kimondatlant. Közössé írja a személyest. Elvarázsol. Felkavar. Arcon üt. Rabul ejt. Szépséget, pontosságot, kapcsolódást szül. Ünnepi formát ad hétköznapi történeteinknek. Verbális tükör. Élményeink rendezésének módja. Tudattalan erőforrásaink mozgósítása. És természetesen megkérdeztük erről a közösség írni jelentkező tag-

jait. Következzen néhány példa: „Már írtam verset, de nagyon kritikus vagyok magammal. Ez is egyfajta kapcsolódás - de inkább közvetlenebb módon akarok kapcsolódni - például színészként." "Amióta felkértetek és lehetőség van arra, hogy írjunk is, azóta jobban megtalálom a fókuszt, a lényeget. Adott egyfajta összpontosítást, hogy meghalljam, amit a másik mond. Van ennek egy pozitív feszültsége, hogy lehet ilyen rövid idő alatt alkotni. Teljesen más így figyelni - amire rímet tudsz találni, benne van az ő szóvilága és az, amit érez. Próbálom rögzíteni a saját szavait, hogy magáénak érezze - és ami mögötte van, azt is meglátni. Lehet, hogy sima nézőként kevésbé fókuszáltan figyelnék."

NÉHÁNY GYAKORLAT

a/ automatikus írás - egyéni gyakorlat kiscsoportos reflexióval

Igen sokféle céllal használható gyakorlat. Mi kiscsoportban az írásra hangolódásra használtuk. Cél lehet még a tudattalan blokkok felszabadítása, a verbális önkifejezésre való ráhangolás. A gyakorlat insrukciója egyszerű, írj 5 percen keresztül, ami csak eszedbe jut - lehetőleg cenzúrázás nélkül. Fontos kiemelni, hogy utána ezt nem kell megmutatni senkinek (persze lehetséges pl. önkéntesen részleteket megosztani). Az 5 perc után beszélgetünk (kiskörös reflexió): Kinek milyen volt a folyamat? Milyen az eredmény? Megjelentek-e blokkok? Általában felszabadítja a résztvevőket, hogy nincsenek egyedül sem az inspirációval, sem az elakadásokkal.

b/ ismétlés, ismétlés, ismétlés

"Írj verset és oszt meg a pároddal (vagy a csoporttal)!" Egy ilyen egyszerű instrukció is lehet félelmetes, ha a résztvevőkben megjelenik az összes megkötés, ami egy verset jellemezhet (szabályos szótagszámú sorok, rímek, míves nyelvezet). Kiemeljük, hogy ezeket persze mind lehet, ha valaki akarja, de az ősi vers valószínűleg egyszerűen ismétlésből jött létre. A játék során tehát arra kérjük a résztvevőket, hogy vagy adott témára vagy saját inspirációra írjanak és használjanak sok ismétlést (és akár variációkkal ismétlést). Itt is 5-15 percet adunk írásra, utána megosztjuk a műveket, majd reflexió következik.

c/ playback-meséléshez visszaírás

A playback-színházi visszatükrözés egyik csatornája a verses visszajátszás. Ilyenkor meghallgatjuk a mesélőt és a történetét szakakba sűrítjük, szavakkal, költői eszközökkel megragadjuk és visszaadjuk. Ez egy gyors, improvizatív folyamat, nincsen idő csiszolni sokat - annyi idő van rá, ameddig tart az interjú és a lejátszás. Erre szoktunk úgy is "edzeni", hogy valaki elmesél egy történetet a párjának, aki visszaírja. Valamikor csak egy metaforában. Van, amikor csak egy sorba (akár hat szóba tömörítve) és van, amikor haikuban. Különböző megkötésekkel lehet kísérletezni.

VISSZAJELZÉSEK
gondolatok a kreatív írásról:

Magamat is megleptem. Hogy azonnal reagáltam és hirtelen, gyorsan kellett, közben a figyelmem is megoszlik - kerek meg értelme lett a szavak halmazának. Az nekem egy hosszabb folyamat, hogy farigcsáljam.

(Hodruszky Mónika)

Szoktam írni. Szeretem ezt csinálni. Jön egy ihlet és olyankor leírom.

Amióta felkértetek és lehetőség van arra, hogy írjunk is, azóta jobban megtalálom a fókuszt, a lényeget. Adott egyfajta összpontosítást, hogy meghalljam, amit a másik mond.
Van ennek egy pozitív feszültsége, hogy lehet ilyen rövid idő alatt alkotni. Teljesen más így figyelni - amire rímet tudsz találni, benne van az ő szóvilága és az, amit érez. Próbálom rögzíteni a saját szavait, hogy magáénak érezze - és ami mögötte van, azt is meglátni. Lehet, hogy sima nézőként kevésbé fókuszáltan figyelnék.

(Juhászné Kovács Tünde)

A könyv képeinek létrejötte

Amikor felkértetek, hogy tervezzem meg az Alkossunk közösségben című e-bookot, azt gondoltam, hogy ez egy tájékoztató füzet lesz, ahol elmeséljük (a grafikai tervezéssel én is részese lettem a mesélésnek) hogyan is alkalmazzátok a módszert különböző embercsoportok összekovácsolására. Aztán találkoztunk és elkezdtünk közösen beszélgetni, mi történt a workshop-okon, milyen alkotások születtek. Láttam verseket, képeket, elmeséltétek milyen is a playback. Nagyon inspiráló volt az anyag, rögtön összeállt a kép, hogyan kellene ezeket az alkotásokat egyesíteni. A fanzine műfaja jutott eszembe, ami a hetvenes években alakult ki az underground kultúrában. Ragasztott képekkel, írógéppel gépelt, vagy kivágott szövegekkel kollázsolt oldalak, ezekbe gyakran kézzel is beleírtak vagy rajzoltak. A sokszorosítást pedig az akkori legegyszerűbb módon fénymásolással oldották meg, az így készült kiadványok általában kézről-kézre jártak. Úgy gondoltam, ha ezzel a szemlélettel közelítek az ebook tervezéséhez, az hozzáadhat az e-book tartalmához.

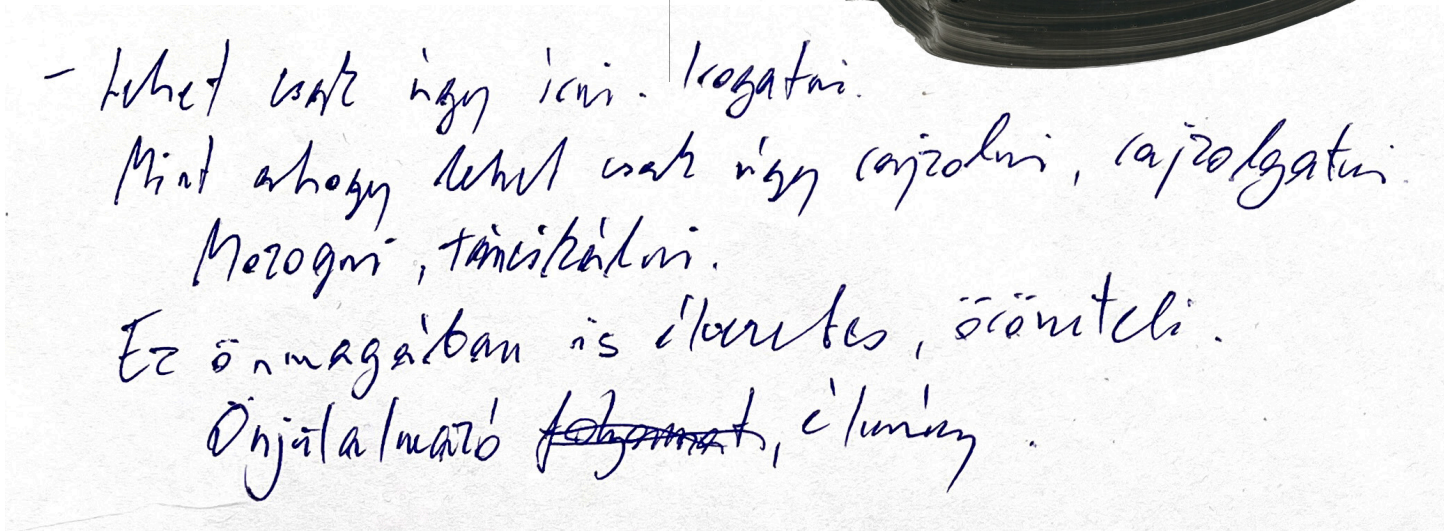
Kép és szöveg egységgé alkotása régóta foglalkoztat: hogyan támogatják egymást az értelmezésben. Milyen betűtípust kell választanom egy adott szöveghez, hogy segítse a megértést, vagy egy képbe hogyan illesszem be a szövegeket, hogy ne két külön dolog legyen, hanem egységet alkosson?

A képeket elég gyorsan memorizáltam, miután sokszor végignézegettem őket. Sorban haladtam a kapott szövegeken, mindegyiket alaposan végigolvastam, értelmeztem és próbáltam hozzá illő képet találni. A kép és szöveg párosok megtalálása után következett a kreatív játék: hogyan váljon a kettőből egy új kép? Több esetben is úgy döntöttem nem kész betűtípust használok, hanem csak ráfirkálom a kézírásommal a képre a versek szövegét, ez nagyon izgalmas volt, jól esett feloldódni, kísérletezni azzal, hogyan tudok egyszer így, másszor pedig úgy írni…Váltogattam az ecseteimet, hol lendületesebb, hol szándékosan remegő kezű vonalakat húzva digitális rajztáblámon. Máskor pedig a kézírások grafikáját használtam ki, ami önmagában is képes egyedi alkotássá válni.

Egy idő után már úgy éreztem én is a workshopok résztvevője vagyok, mondhatom, hogy a módszer működik, mert engem is érzékenyített, hogy kicsit belebújjak más emberek bőrébe (akiket nem is ismerek), miért is festették vagy írták éppen akkor azt amit. Az én munkám sok esetben arról szól, hogy ezeket az érzéseket, látványokat keresztülengedjem magamon, szintetizáljam úgy, hogy mások számára „fogyaszthatóbb" legyen. Arról nem is beszélve, hogy maga a folyamat fantasztikusan felszabadító.

Klebercz Kriszta

2022. 09. 09. TINNYE

Rögtönzött vers egy saját élményre.

Rózsa Dánel
Zsiráf

Együnkben ég a lámpás,
repül a zsiráf,
röpte csámpás,
és szerethető...

2022.09.09. Tinnye

Dani szakmai-művészeti lábjegyzetei

Ebben a versben is konkrétan megragadható a versek egyik „létmódja" és hatásmechanizmusa, a kontextusból kiragadottság. Amikor „általában" verset olvasunk, nem tudjuk az önéletrajzi dolgokat, adott kontextust, stb. Weöres Sándor szavaival azt, hogy a költő: „mit izélt, hol". Amikor a közösségfejlesztés folyamatában elhangzik egy vers, akkor mindenki számára ismert helyzetre utalunk. Pl. a fenti vers úgy született, hogy a közösség tagjai bemutatkoztak egymásnak és elkezdték színes leplekkel a térben megjeleníteni azokat a közösségeket és szervezeteket, ahonnan jöttek és ahová visszaviszik majd a kapott tudást. Ennek a folyamatnak a végén, én mint az egyik tréner és a szövegalkotásért, „újraírásért" felelős folyamatvezető azt láttam, mondtam, hogy ez olyan, mint egy repülő zsiráf. Abban a pár órában többször elhangzott az egyén, csoport és közösség - ezek viszonya és sok személyes megérintődés-történet - ami láthatóvá teszi a hétköznapokban kimondatlant: hogy esendőek, sebezhetőek, kiszolgáltatottak vagyunk, ahogyan éljük az életünket - és ez is, mint közös emberi vonás, összekapcsol minket. Ennek egy kifejezése ez a néhány sor. A vers, a szöveg valamit jelentett azoknak, akik akkor ott voltak. Valamit jelent nekik most, így utólag visszagondolva. És valamit jelent annak, aki csak a verset olvassa, kontextus nélkül.

Minden csoda az utazás
Elindulás, Várakozás
Vámborlás és Barangolás
Minden csoda az utazás

~~Felkészülés,~~
Ücsörgés és kicsipegés
Vendégség, ~~kalandozás~~ vacsorázás

Minden csuda utazás
Zötyögős lovas, kocogás ~~kalandozás~~
és minden az a ~~kalandozás~~
Csoda ez az utazás
~~Kapuk, ajtók, hídok és~~
Irányítás ~~Rendbe~~ leírás
régiós mélység szakszolgálat
Csoda csoda utazás

Átfolynak rajtam az érzelmek
Mint a gáton átszivárgó vízcsepp
De meg ne ijedj
Inkontinencia gyanú minden

Hamály fedi a belső tájat
Bennsőnd te drágám, figyelsz!
~~Ti~~ Tükröződjön i gépem s a tied
De csss! szorít az ícö ~~cipő~~ mint az ícö pícö nő cipő

Rutinszerűen:

Akció: térbeli Morgony kapcsolata, az élmények átélése

HEGEDŰS ERIKA

Pistinek

Fehér fátyol, sárga fátyol
Miben is más?
Hoztam magammal, amit tudtam,
Illetve tanulni akartam
De megérkeztem, kavarogtam
Már nem is tudtam honnan indultam.

Kívül vagy belül?
Honnan nézem attól függ!
Ha nézőpontot váltok
Rájövök
Mi az, ami hiányzik, hogy
Teljes legyen a kép.
Lássam a csodát, mit a játék ad és a zene.
Gondolataim kitisztultak erre.

Erika saját gondolatai az alkotói folyamatról és az alkotásról:
Pistának szól a vers, amikor arról beszél, milyen nehéz volt átlátnia, hogy valójában milyen kérései vannak a hétvége kapcsán. Én is átéreztem ezt a fajta zavartságot sok esetben, csak nem voltam olyan bátor, mint ő, hogy így ki mert állni és felvállalni. Csodáltam ezt a bátorságot, őszinteséget benne és azt a szeretetet, amivel a színjátszáshoz és zenéhez tud kapcsolódni. Ezeket az érzéseket szerettem volna kifejezni a versen keresztül.

Rögtönzött vers egy elmesélt élmény visszatükrözésére

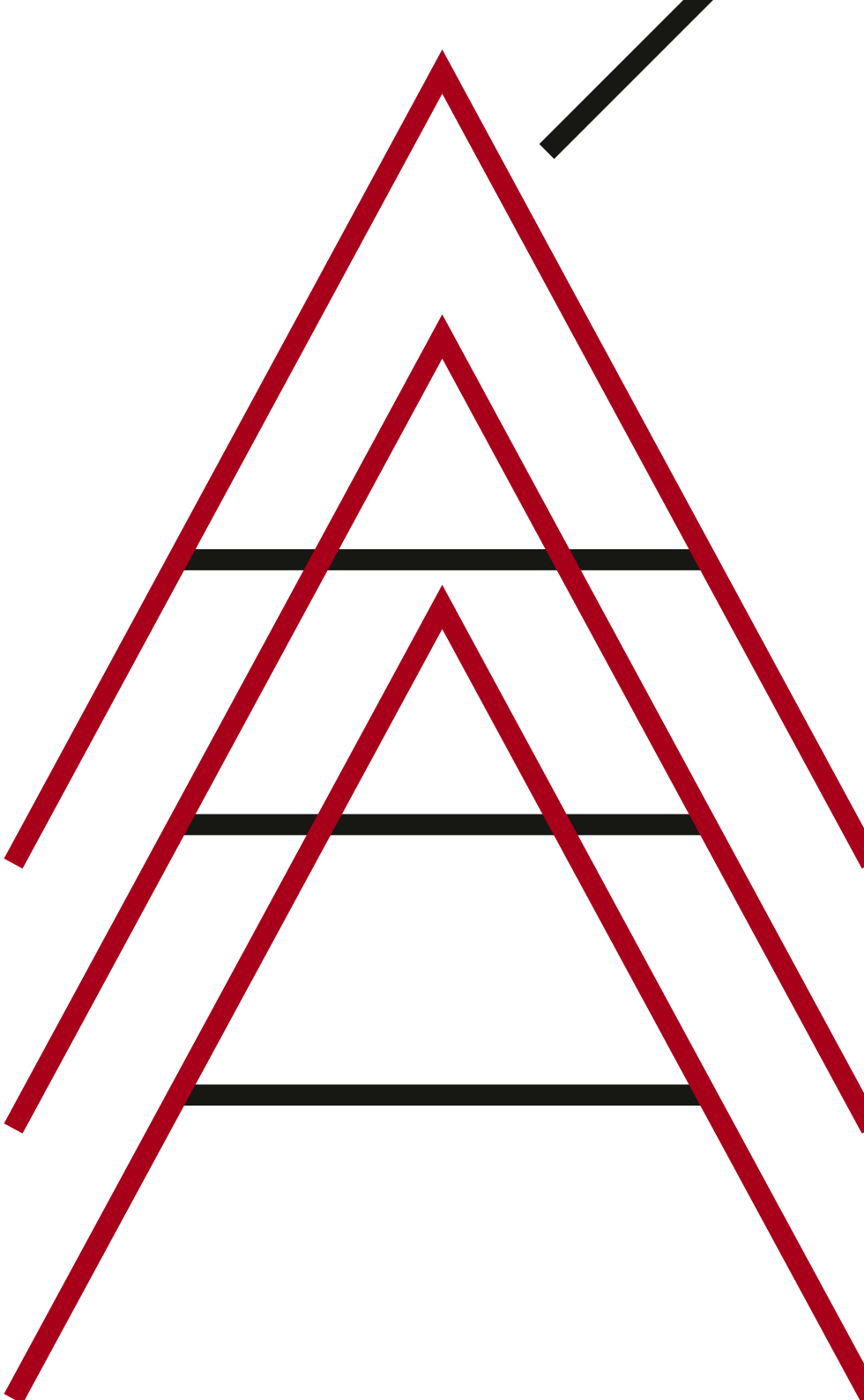
Ááá...
Erikának

Ááá... becsengettek már?
Ááá... intőt fogok kapni?
Ááá... már felnőtt vagyok!
Ááá... mi fog történni már megint?
Óóó... ilyen volt már és túléltem.

Tinnye, 2022. szeptember 9.

Trixi saját gondolatai az alkotói folyamatról és az alkotásról:
Már írtam verset, de nagyon kritikus vagyok magammal. Ez is egyfajta kapcsolódás - de inkább közvetlenebb módon akarok kapcsolódni - például színészként.

Dani szakmai-művészeti lábjegyzetei:
Ebben az Erikának a személyes érzéseire született visszatükröző versben Trixi a versírás egyik legalapvetőbb eszközét használja: az ismétlést - a sor elejét ismétli. Ezt a szakirodalom anafora néven emlegeti. Itt az alkotó nem szót, hanem egy érzelemteli hangot ismétel (ááá… ááá…). Ez szabad teret ad a felolvasónak mint előadóművésznek, hogy játékában éljen a non-verbalitás eszközeivel (pl. fokozás, variálás). Erre épülő párhuzamos szerkesztésű kérdések és válaszok sora a vers. Kifejezi, visszatükrözi a mesélő hangulatvilágát, belső beszédének zaklatott és önmegnyugtató hangjait. Mindezt nem leíró módban teszi, egyből visszavisz időben az iskoláskor fenyegető, szorongató kontextusába (becsengettek, intő).

Hodruszky Mónika Briginek

Kellyen fordulnom!!! BALRA neeeem! Majd ... majdnem a célnál pont szakaszon, pont a célnál majdnem ... Utolsó

Kerékpáron útra vágyom. Hűzős jobbos útirányon megkerülném a világom. Ezt már tudom: megküzdöttem minden áron. Jóistenem! Azt az egyet ne add nekem, hogy a végén, legutolsó

Hodruszky Mónika

Szerepek, arcok, álarcok

Juszkának

Szerepek, arcok, álarcok,
szabadon választható maszkok.
Mire vállalkozhatok?
Hol vagytok társak,
hogy általatok jobban lássak?
Vezettek vagy én vezesselek?
Hogy kézenfogva orra ne essetek!

2022.09.09. Tinnye

HODRUSZKY MÓNIKA
CSILLÁNAK
UNDI-BUNDI CICABUNDA
LESÖPÖRLÉK, TAKARODJ!
ÉDI-BÉDI MISKA MACSKA
KÉZBEVESZLEK, MEGSZERETLEK
AKAROD?

Erika

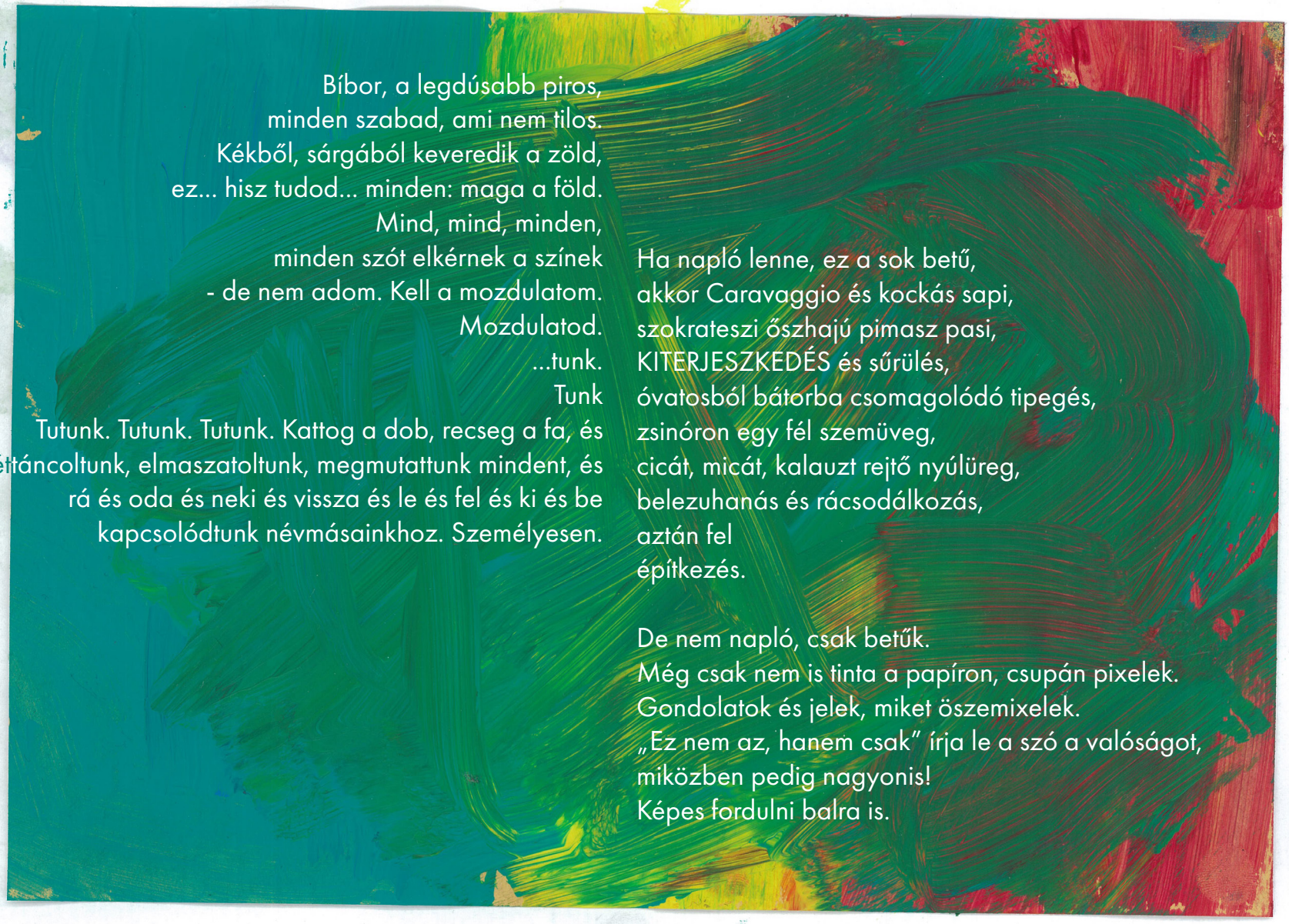
nem egy ilyen nagy momentum
történt,
ennyi idő volt mai,
régi iskolás élmények,
csúnyán nézek, csúnyán nézel,
szeretném érteni,
nem szeretnék értetlenkedni, de nem értek
ijedős kisdiák, kisdiák,
aztán megbánom,
nem tudom, mi fog történni,
nem tudtam, hogy ez megéri,
hogy én rajtam majd a figyelmet
művészi szemekkel figyelik
szépen nézek szépen nézel
nem tudtam, hogy ez megéri,
hogy itt megéri elkésni
hogy itt így lehet kibújni
hogy a kislegény ~~vala~~ valóhogy fog kiállni

TINNYE 2022. SZEPTEMBER 11.

HAIKU – A PILLANAT MEGÖRÖKÍTÉSE A FOLYAMATBAN

Bíbor, a legdúsabb piros,
minden szabad, ami nem tilos.
Kékből, sárgából keveredik a zöld,
ez... hisz tudod... minden: maga a föld.
Mind, mind, minden,
minden szót elkérnek a színek
- de nem adom. Kell a mozdulatom.
Mozdulatod.
...tunk.
Tunk
Tutunk. Tutunk. Tutunk. Kattog a dob, recseg a fa, és
összejártunk, széttáncoltunk, elmaszatoltunk, megmutattunk mindent, és
rá és oda és neki és vissza és le és fel és ki és be
kapcsolódtunk névmásainkhoz. Személyesen.

Ha napló lenne, ez a sok betű,
akkor Caravaggio és kockás sapi,
szokrateszi őszhajú pimasz pasi,
KITERJESZKEDÉS és sűrülés,
óvatosból bátorba csomagolódó tipegés,
zsinóron egy fél szemüveg,
cicát, micát, kalauzt rejtő nyúlüreg,
belezuhanás és rácsodálkozás,
aztán fel
építkezés.

De nem napló, csak betűk.
Még csak nem is tinta a papíron, csupán pixelek.
Gondolatok és jelek, miket öszemixelek.
„Ez nem az, hanem csak" írja le a szó a valóságot,
miközben pedig nagyonis!
Képes fordulni balra is.

Árnyék és a Fény

JUHÁSZNÉ KOVÁCS TÜNDE
Popovics Zsuzsának

1

Árnyékban a lelkem, árnyékban a létem,
Láthatóvá válni mindenképpen érdem.

Anya vagyok, nő és munkatárs is egyben
Bárcsak mindenkor a lényeg lenne ebben

Jó lenne már végre az álarcot letenni,
Szerepek nélkül CSAK szeretve lenni.

2

Őszintének lenni vagyok elég bátor?
Elmondani mindent és talán bárhol?

Kilépek az árnyból, hogy láthatóvá váljak.
A sok szerep mögül ismét tisztán lássak.

Jó lenne már végre az álarcot letenni,
Szerepek nélkül CSAK szeretve lenni.

2022.09.10. Tinnye

ATILANAK

Hodruszky Monika

ZAKA-ZAKA-ZAKATOLUNK

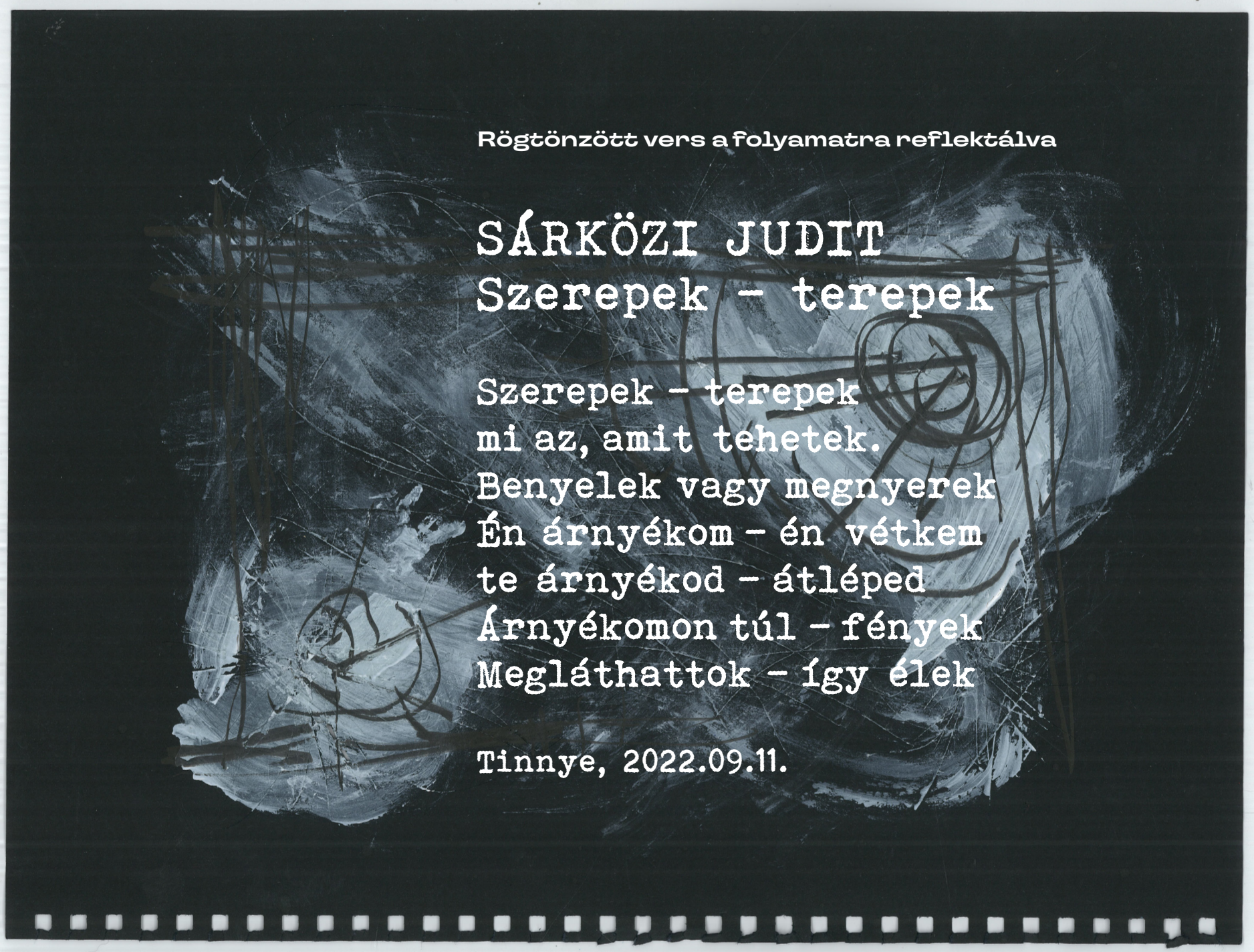
VASU-VASU-
VASUTAZUNK

MÁVELVIRAUT, ZÖS
INFORMÁTOR ALANYUNK

KALAUZABELLA RÉVÉN –

CSURDOGÁLÓ FOLYAMON – MEGNYUGODVA HALADUNK

Rögtönzött vers a folyamatra reflektálva

SÁRKÖZI JUDIT
Szerepek - terepek

Szerepek - terepek
mi az, amit tehetek.
Benyelek vagy megnyerek
Én árnyékom - én vétkem
te árnyékod - átléped
Árnyékomon túl - fények
Megláthattok - így élek

Tinnye, 2022.09.11.

HEGEDŰS ERIKA

IMPROVIZÁCIÓ

Az improvizációs keretből kicsúszó rögtönzött vers

Elvoltam a hangszereimmel.
Itt kezdődött az egész.
Rájöttem, hogy ez más lesz,
mint a többi előadás...
Csokor lesz és paletta!
Még ilyet!

Mi lesz itt?
Gyomromban ideg
Kezem megremeg
Nem is tudtam zenéljek-e vagy se
Hogyan közvetítsek.

Vége az előadásnak
Legördül a függöny.
De én éjjel sem alszom
Blokkol a stresszhelyzet.
Vajon mindent megtettem mit le-
hetett?

Sokáig tart az elengedés.

Erika saját gondolatai az alkotási folyamatról

A verset Ania története kapcsán írtam, amikor arról mesélt, milyen stresszhelyzetet jelentett számára, hogy egy új helyzetben kellett helytállnia, és nem tudta azt a 100%-ot adni, amit szokott. A verset az ő általa megélt érzések és történések alapján írtam, mert engem is stesszelt, hogy vége az előadásnak, és fel kell mutatnom egy verset, ami Ani megéléseit tükrözi vissza. Így legépelve visszaolvasva jutott eszembe, én is hány ilyen helyzetbe kerültem az életben, és valójában a saját érzéseimet is ki tudtam a vers által fejezni. Különösen a "Sokáig tart az elengedés" sor volt nehéz, ami után még egy rá rímelő vagy legalább terjedelmében, ritmusában azonos hosszúságú sort szerettem volna írni, ezáltal kifejezni a pozitív de semmi nem jutott eszembe, talán mert én se engedtem el még sok mindent a saját életemben.

Rózsa Dániel
kikönyököl

mindig mindent tökéletesen kell elvégezni

mindig.
mindent.
tökéletesen.
kell.
elvégezni.

Aninak

ez kikönyököl
hogyan leszünk mi példa
milyen példa lettünk
félretesszük félreteszem
kikönyököl rajtam az élmény
kikönyököl az elvárt maximum
kikönyököl az álmaimból felébredek
milyen tökéletesen tudja hogyan kell
kikönyökölnie
node ki könyököl itt
ki könyököl itt ki bennem
belőlem
értem

milyen ököl - lehet-e tenyérré nyissam
s ha kikönyökölt és meghallgattam
vajon szelíd hangján annyit szól:
szeretlek

Sugásfürdő, 2022.10.22.

Sugárfürdő, 2022. 10. 22.

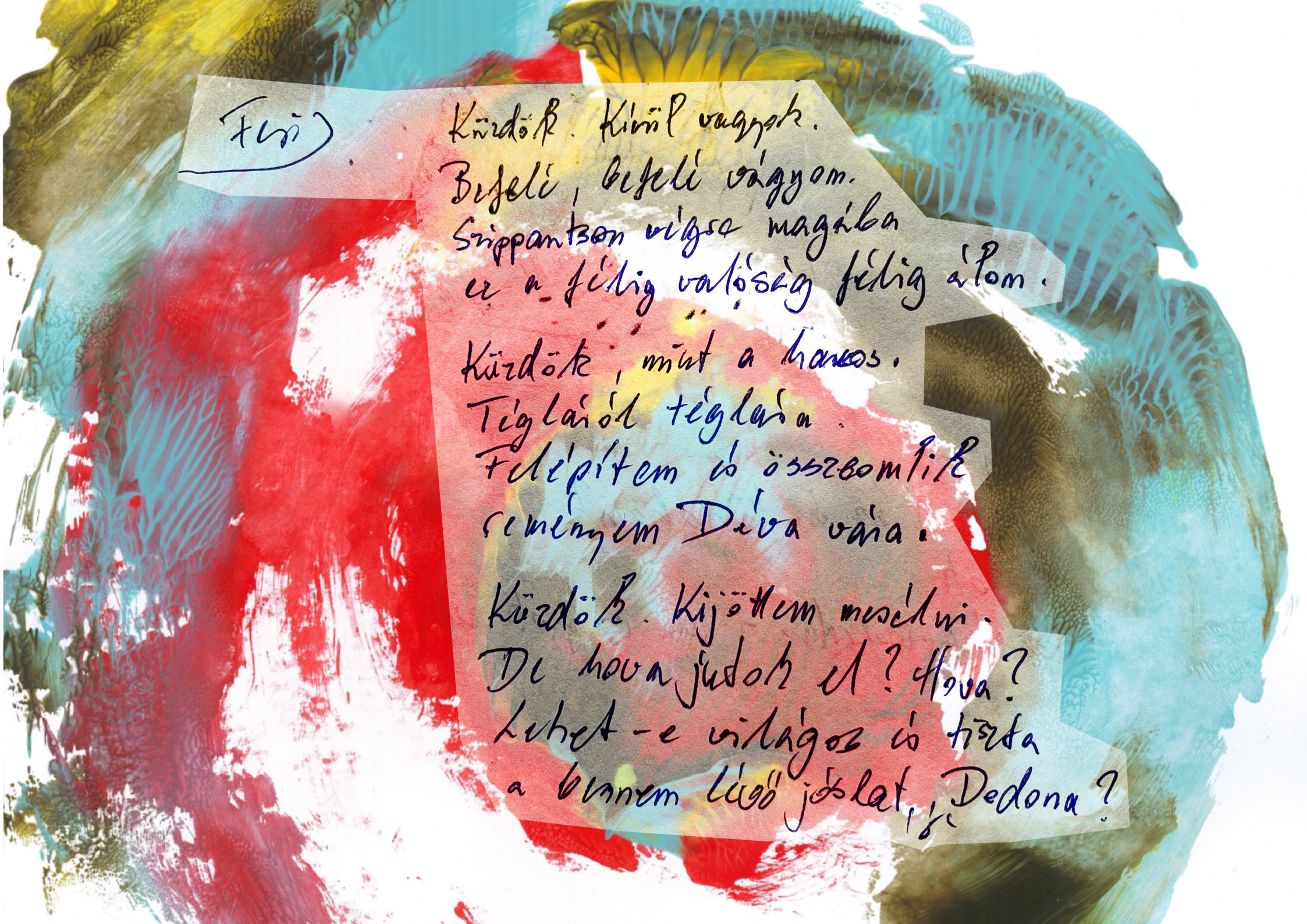
Én alkottam az előző oldalon lévő képet Tinnyén és emlékszem, hogy egy lejátszás közben történt, a jammelés alkalmával. Nem emlékszem, hogy mi volt a történet, csak arra, hogy valahogyan elkezdtem és befejeztem. Olyan volt, mint egy kiáramlás. Nem gondolkodtam, csak benne voltam.

Az itt szereplő képet Dénestől kaptam, ugyancsak Tinnyén. Azt jelenti számomra, hogy a kreativitás bennünk van és, ha elkezdünk szabadon alkotó közösségként működni, akkor megjelenik a művészet is az amatőrizmus mellett, és, hogy ez a kettő jól ki tudja egészíteni egymást. Azt tapasztalom, hogy sokan azért nem rajzolnak, festenek, énekelnek, táncolnak, verselnek, játszanak, mert azt hiszik, hogy csak profi szinten szabad ilyet csinálni. Hogy csak az az értékes, ami professzionális, tanult. Így elfelejtettük már, hogy mire is használtuk mi emberek a táncot, az éneket, a festést, az alkotást. Elfelejtettük a közösségi élményét az alkotásnak, azt az örömöt, ahogyan megosztjuk egymással az alkotásainkat, legyen az vers, festmény, ének, tánc, bármi.

Papp Zsuzsa

Több kalapom vagyok
potpot mái a könnyem
lesnekem meggebedni
megrohott és körbem
most, hogy összefogunk
és segítünk: könnyebb.
Közösségi fejlesztési módszerünk:
jóban rosszban és mihez is –
nem kell mégse meggebedni, kicsim.

Sz. Andinak

Kérdők. Kívül vagyok.
Befelé, befelé vágyom.
Szippantson vigyen magába
ez a félig valóság félig álom.
Kérdők, mint a homok.
Téglákról téglákra
felépítem és összedöntik
reményem Dávid vára.
Kérdők. Kijöttem mesélni.
De hova jutok el? Hova?
Lehet-e világos és tiszta
a bennem lüktető jóslat, Dedona?

Trento?

Eva LaVoie Élek

É lek egyszer, élek kétszer,
harmadszor is élni vélek,
V árok szépet, vágyok
véled, varázsszókat
A djak-kérjek.

Dani

A játékos feladat itt az volt, hogy írd bele a neved a versbe és azt, hogy hogy vagy és milyen a viszonyod a versekkel. Éva a nevének a kezdőbetűit belerejtette a verssorok kezdőbetűibe (akroszichon - névrejtés), de úgy, hogy közben három sorba tördelte a Kalevala főbb stíluseszközeit (a 4 soros, párrímes felépítést, háromszori ismétlést és alliteráló sorösszefogásokat). A vers a Kalevalában így lenne tördelve:

Élek egyszer, élek kétszer,
harmadszor is élni vélek,
Várok szépet, vágyok véled
Varázsszókat adjak-kérjek.

Gabi

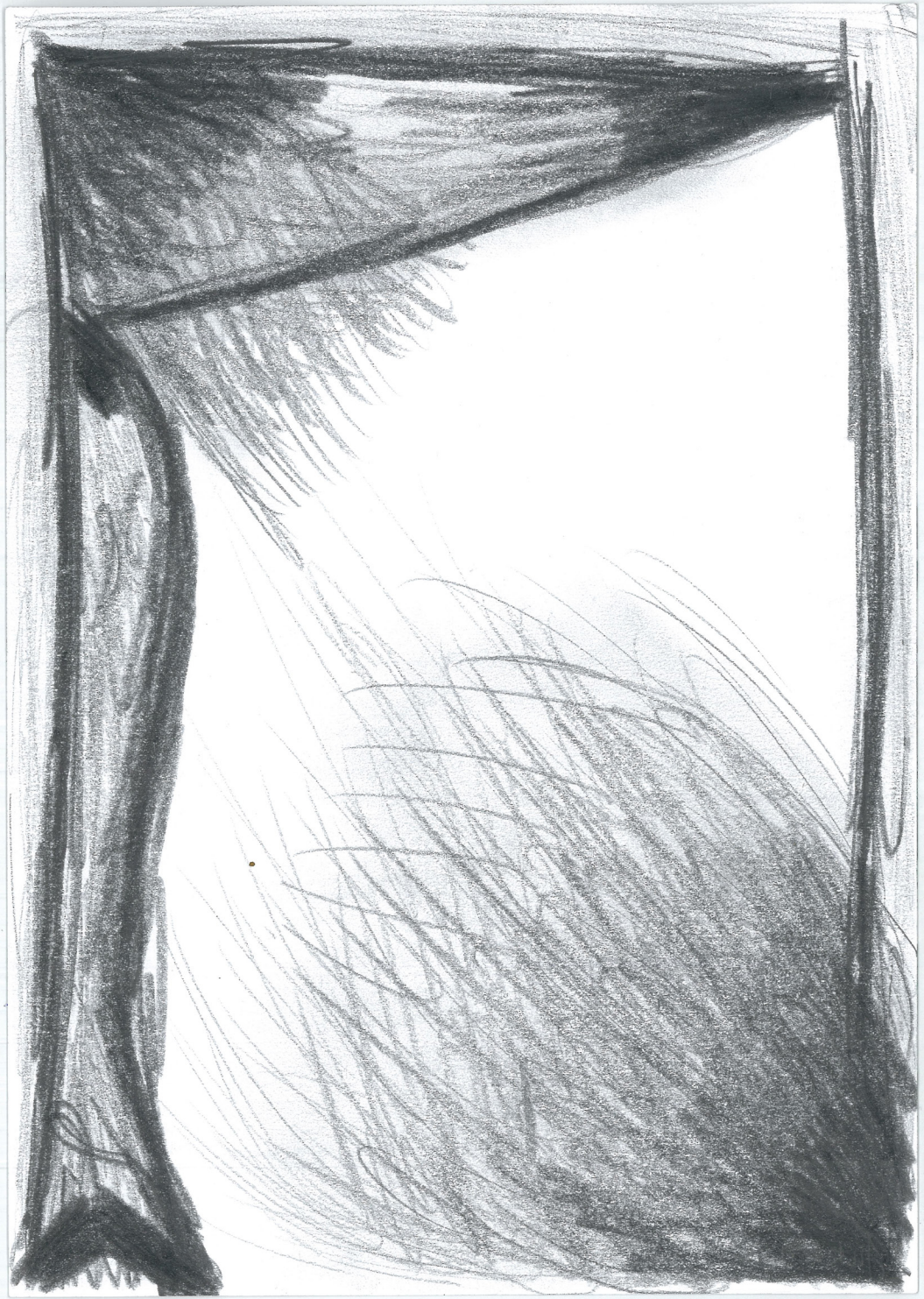
A rejtély

Az életem medréből hová lett a víz?
Az életem vizének hol van most medre?
Mit tegyek mikor minden fekete-fehér?
Mit tegyek mikor keresem a színt?
Folynék, áramolnék, mode, egyes egyedül?
Nem akartam elmesélni, de ez van most
belül.
Egyedül vagyok, most így maradtam,
szívemben fájdalmas, szomorú harag van,
Életem medréből szemembe a víz,
sós ez, mint a tenger,
és keserű, mint a kín.

Tabló

Dani Lina Feri Gabi
külső belső dodonai
egyedüllét küzdelem
függőágyas vigtelen

Szól a csörgő
dob
görcsöl a gitárzene
hangja
jönnek a jönnek a
lábak a tenger
engedi a tér és hagyja

Ők látják?
Én láttam!
De most hol?
Általatok újra látom
Fájva szép és szépen fáj

látva látom

Szendrei Andrea

Halmai Zsuzsa

Impresszum

ALKOSSUNK KÖZÖSSÉGBEN
ISBN 978-615-5930-07-2

A kiadvány a „Visszajátszás-újraírás” című 2021-2-HU01-KA 210-ADU 000050845 számú projekt keretében, a projekt szakembereinek/munkatársainak együttműködésében készült elektronikus kiadvány.

FŐPÁLYÁZÓ
Közösségfejlesztők Egyesülete

PARTNERSZEVEZETEK
Panta Rhei Egyesület
Vitakultúra Egyesület

A PROJEKT VEZETŐ TRÉNERE
Donáth Attila

A SZAKMAI SZÖVEGEKET A VITAKULTÚRA EGYESÜLET SZAKEMBEREI ÍRTÁK:

Maróti Dénes (képzőművészet)
Rózsa Dániel (költészet)
Somogyi Beáta (playback-színház)

A KIADÁS SZAKMAI KOORDINÁTORA
Szendrei Andrea

A KÉPEK ÉS VERSEK A PROJEKT ESEMÉNYEKEN A RÉSZTVEVŐK ÁLTAL KÉSZÜLTEK.

ALKOTÓK
Balajti Léna, Baróti Anikó, Bedő Zsejke, Budovinszky Csilla, Borka Katalin, Csapó Beatrix, Erdei Tímea, Erős István, Fazakas Csaba, Fazakas Enikő, Hegedűs Erika, Hodruszky Mónika, Hüse Lajos, Juhászné Kovács Tünde, Kiricsi Andrea, Kiss Csaba, Eva La Voie, Madász Laura, Opra Zsófia Szende, Papp Zsuzsanna, Patkó Csilla, Pázmándi Kata, Popovics Zsuzsanna, Sárközi Judit, Szendrei Andrea, Székely Erika, Zolnai Erika

A VERSEKET ÉS KÉPEKET EGYBE-ALKOTTA
Klebercz Kriszta

A kiadvány az Európai Unió által finanszírozott. A kifejtett nézetek és vélemények azonban csak a szerző(k) véleményét tükrözik, és nem feltétlenül tükrözik az Európai Unió vagy az Európai Oktatási és Kulturális Végrehajtó Ügynökség (EACEA) véleményét. Sem az Európai Unió, sem az EACEA nem tehető felelőssé értük.

KIADÓ
Közösségfejlesztők Egyesülete
1074 Budapest, Szövetség utca 35.
www.kofe.hu

FELELŐS KIADÓ
Kovács Edit választmányi elnök

GRAFIKAI MUNKÁK
Grafikriszta – KG Grafikai Stúdió
www.grafikriszta.com

2023

Köszönjük, hogy velünk tartottál!

